

சத்தியம் என்றால் என்ன?

உலகக் கண்ணோட்டம் பற்றிய கேள்விகள்

ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பொய்க்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்களால் சத்தியம் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது மற்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. உண்மையில், சத்தியம் ஒரு முழு நாளுக்குக் குறைவான நேரத்தில் ஆறு சோதனைகளை எதிர்கொண்டது, அவற்றில் மூன்று மதம் மற்றும் மூன்று சட்டபூர்வமானவை. இறுதியில், அந்த நிகழ்வுகளில் ஈடுபட்ட சிலரே, "சத்தியம் என்ன?" என்ற கேள்விக்கு பதிலளிக்க முடியும்.

கைது செய்யப்பட்ட பிறகு, யூதர்களின் ஊழல்மிக்க முன்னாள் தலைமைக் குருவான அன்னா என்ற மனிதரிடம் சத்தியம் முதலில் வழிநடத்தப்பட்டது. விசாரணையின் போது அன்னா பல யூத சட்டங்களை மீறினார், அதில் அவரது வீட்டில் விசாரணை நடத்துவது, பிரதிவாதிக்கு எதிராக சுய குற்றச்சாட்டைத் தூண்ட முயற்சிப்பது மற்றும் அந்த நேரத்தில் எதுவும் செய்யாத குற்றவாளியை தாக்கியது. அன்னாவுக்குப் பிறகு, சத்தியம், அன்னாவின் மருமகனாக இருந்த, ஆளும் பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பாவுக்கு வழிநடத்தப்பட்டது. காய்பா மற்றும் யூத சனகெரிப் முன்பு, பல பொய் சாட்சிகள்

சத்தியத்திற்கு எதிராகப் பேச முன்வந்தனர், ஆனால் எதையும் நிரூபிக்க முடியவில்லை மற்றும் தவறு செய்ததற்கான எந்த ஆதாரமும் கிடைக்கவில்லை. சத்தியத்தை குற்றவாளியாக்க முயற்சிக்கும் போது காய்பா ஏழு சட்டங்களை மீறினான்: (1) விசாரணை இரகசியமாக நடைபெற்றது; (2) அது இரவில் நடத்தப்பட்டது; (3) அது லஞ்சம் சம்பந்தப்பட்டது; (4) பிரதிவாதிக்கு அவருக்காக ஒரு தற்காப்பு செய்ய யாரும் இல்லை; (5) 2-3 சாட்சிகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை; (6) அவர்கள் பிரதிவாதிக்கு எதிராக சுய குற்றச்சாட்டைப் பயன்படுத்தினர்; (7) அவர்கள் அதே நாளில் பிரதிவாதிக்கு எதிராக மரண தண்டனையை நிறைவேற்றினர். இந்த நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் யூத நியாயப்பிரமாணத்தால் தடை செய்யப்பட்டன. அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல், காய்பா சத்தியத்தை குற்றவாளி என்று அறிவித்தார், ஏனென்றால் சத்தியம் மாம்சத்தில் வந்த தேவன் என்று கூறியது, காய்பா ஏதோ தேவதூஷணம் என்று அழைத்தார்.

காலை வந்ததும், சத்தியத்தின் மூன்றாவது சோதனை நடந்தது, இதன் விளைவாக யூத சனகெரிப் சத்தியம் மரிக்க வேண்டும் என்று உச்சரித்தது. இருப்பினும், யூத சபைக்கு மரண தண்டனையை நிறைவேற்ற சட்டப்பூர்வ உரிமை

இல்லை, எனவே அவர்கள் அந்த நேரத்தில் ரோம ஆளுநரிடம், பொந்தியு பிலாத்து என்ற மனிதரிடம் சத்தியத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. பிலாத்து யூதேயாவின் ஐந்தாவது அதிபராக திபெரியாவில் நியமிக்கப்பட்டார், மேலும் கி.பி. 26 முதல் 36 வரை அந்த பதவியில் பணியாற்றினார். வழக்கறிஞருக்கு ஆயுள் மற்றும் மரணத்தின் அதிகாரம் இருந்தது மற்றும் சனகெரிப் நிறைவேற்றிய மரண தண்டனையை மாற்ற முடியும். சத்தியம் பிலாத்துவுக்கு முன்பாக நின்றபோது, அவருக்கு எதிராக இன்னும் அதிகமான பொய்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. அவருடைய எதிரிகள், "இவன் தன்னைக் கிறிஸ்து என்னப்பட்ட ராஜாவென்றும், ராயருக்கு வரி கொடுக்கவேண்டுவதில்லையென்றும் சொல்லி, ஜனங்களைக் கலகப்படுத்தக் கண்டோம் என்று அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டத்தொடங்கினார்கள்" (லூக்கா 23:2). ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வரிகளைச் செலுத்துமாறு சத்தியம் கூறியது போல் இது ஒரு பொய் (மத்தேயு 22:21) மற்றும் இராயனுக்கு ஒரு சவாலாக தன்னைப் பற்றி ஒருபோதும் பேசவில்லை.

இதற்குப் பிறகு, சத்தியத்திற்கும் பிலாத்துக்கும் இடையே மிகவும் சுவாரஸ்யமான உரையாடல் நடந்தது. "அப்பொழுது பிலாத்து மறுபடியும் அரமனைக்குள் பிரவேசித்து, இயேசுவை

அழைத்து: நீ யூதருடைய ராஜாவா என்று கேட்டான். இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீராய் இப்படிச் சொல்லுகிறீரோ அல்லது மற்றவர்கள் என்னைக்குறித்து இப்படி உமக்குச் சொன்னார்களோ என்றார். பிலாத்து பிரதியுத்தரமாக: நான் யூதனா? உன் ஜனங்களும் பிரதான ஆசாரியரும் உன்னை என்னிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள், நீ என்ன செய்தாய் என்றான். இயேசு பிரதியுத்தரமாக: என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல, என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதானால் நான் யூதரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படாதபடிக்கு என் ஊழியக்காரர் போராடியிருப்பார்களே; இப்படியிருக்க என் ராஜ்யம் இவ்விடத்திற்குரியதல்ல என்றார். அப்பொழுது பிலாத்து அவரை நோக்கி: அப்படியானால் நீ ராஜாவோ என்றான். இயேசு பிரதியுத்தரமாக: நீர் சொல்லுகிறபடி நான் ராஜாதான்; சத்தியத்தைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்க நான் பிறந்தேன், இதற்காகவே இந்த உலகத்தில் வந்தேன்; சத்தியவான் எவனும் என் சத்தம் கேட்கிறான் என்றார். அதற்குப் பிலாத்து: சத்தியமாவது என்ன என்றான். மறுபடியும் அவன் யூதர்களிடத்தில் வெளியே வந்து: நான் அவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன்' (யோவான் 18:33-38).

பிலாத்துவின் கேள்வி, "சத்தியம் என்றால் என்ன?" வரலாற்றில் எதிரொலித்தது. அவரிடம் வேறு யாராலும் சொல்ல முடியாததை அறிய வேண்டும் என்ற மனச்சோர்வு, இழிந்த அவமானமா அல்லது இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்கு எரிச்சல், அலட்சியமான பதிலா?

சத்தியத்தை அறிய முடியாது என்று மறுக்கும் பின்நவீனத்துவ உலகில், கேள்விக்கு விடை காண்பது முன்னெப்போதையும் விட முக்கியமானது. சத்தியம் என்றால் என்ன?

சத்தியத்தின் முன்மொழியப்பட்ட வரையறை

சத்தியத்தை வரையறுப்பதில், எது சத்தியம் இல்லை என்பதைக் கவனிப்பது முதலில் உதவியாக இருக்கும்:

- சத்தியம் என்பது வெறுமனே வேலை செய்வதல்ல. இது நடைமுறைவாதத்தின் தத்துவம் - ஒரு முடிவு-எதிர்-அர்த்தம்-வகை அணுகுமுறை. உண்மையில், பொய்கள் "வேலை" என்று தோன்றலாம், ஆனால் அவை இன்னும் பொய்கள் மற்றும் சத்தியம் அல்ல.

- சத்தியம் என்பது வெறுமனே ஒத்திசைவானது அல்லது புரிந்துகொள்ளக்கூடியது அல்ல. மக்கள் குழு ஒன்று கூடி, பொய்களின் அடிப்படையில் ஒரு சதியை உருவாக்கலாம்,

அங்கு அவர்கள் அனைவரும் ஒரே பொய்யான கதையைச் சொல்ல ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், ஆனால் அது அவர்களின் நிகழ்காலத்தை உண்மையாக்காது.

- சத்தியம் என்பது மக்களை நன்றாக உணர வைப்பது அல்ல. துரதிர்ஷ்டவசமாக, கெட்ட செய்தி சத்தியமாக இருக்கலாம்.
- பெரும்பான்மையினர் சொல்வது சத்தியம் இல்லை. ஒரு குழுவில் ஐம்பத்தொரு சதவீதம் பேர் தவறான முடிவுக்கு வரலாம்.
- சத்தியம் என்பது விரிவானது அல்ல. ஒரு நீண்ட, விரிவான விளக்கக்காட்சி இன்னும் தவறான முடிவுக்கு வழிவகுக்கும்.
- நோக்கம் என்ன என்பதன் மூலம் சத்தியம் வரையறுக்கப்படவில்லை. நல்ல எண்ணங்கள் இன்னும் தவறாக இருக்கலாம்.
- சத்தியம் என்பது நமக்கு எப்படி தெரியும் என்பதல்ல; சத்தியம் நாம் அறிந்தது.
- சத்தியம் என்பது வெறுமனே நம்பப்படுவது அல்ல. நம்பப்படும் பொய் இன்னும் பொய்.

• சத்தியம் என்பது பகிரங்கமாக நிரூபிக்கப்படுவது அல்ல. ஒரு சத்தியத்தை தனிப்பட்ட முறையில் அறியலாம் (உதாரணமாக, புதைக்கப்பட்ட புதையல் இருக்கும் இடம்).

"சத்தியம்" என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை அல்லேதேயா ஆகும், இது "மறைக்காதது" அல்லது "எதையும் மறைக்காதது" என்று எழுத்தியல்படி பொருள்படும். எதுவுமே மறைக்கப்படாமலும், மறைக்கப்படாமலும், சத்தியம் எப்போதும் இருக்கும், எப்போதும் திறந்திருக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் பார்க்கக் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தை இது வெளிப்படுத்துகிறது. "சத்தியம்" என்பதற்கான எபிரேய வார்த்தை எமெத், அதாவது "உறுதி," "நிலை" மற்றும் "காலம்" ஆகும். அத்தகைய வரையறை ஒரு நித்தியமான பொருளையும், நம்பியிருக்கக்கூடிய ஒன்றையும் குறிக்கிறது.

ஒரு தத்துவக் கண்ணோட்டத்தில், சத்தியத்தை வரையறுக்க மூன்று எளிய வழிகள் உள்ளன:

1. சத்தியம் என்பது யதார்த்தத்துடன் ஒத்துப் போவது.
2. சத்தியம் என்பது அதன் பொருளோடு பொருந்துவது.
3. சத்தியம் என்பது அதை அப்படியே உள்ளபடிச் சொல்வது.

முதலாவதாக, சத்தியம் யதார்த்தம் அல்லது "என்ன" என்பதற்கு ஒத்திருக்கிறது. இது உண்மையானது. உண்மையும் இயல்பிலேயே தொடர்புடையது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அது அதன் பொருளுடன் பொருந்துகிறது மற்றும் அதன் குறிப்பால் அறியப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு வகுப்பை எதிர்கொள்ளும் ஆசிரியர், "இப்போது இந்த அறையிலிருந்து வெளியேறும் ஒரே வழி வலதுபுறத்தில் உள்ளது" என்று கூறலாம். ஆசிரியரை எதிர்கொள்ளும் வகுப்பிற்கு, வெளியேறும் கதவு அவர்களின் இடதுபுறத்தில் இருக்கலாம், ஆனால் பேராசிரியரின் கதவு வலதுபுறத்தில் உள்ளது என்பது முற்றிலும் உண்மை.

சத்தியம் அதன் பொருளோடு பொருந்துகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட மருந்தின் பல மில்லிகிராம்கள் தேவைப்படலாம் என்பது முற்றிலும் உண்மையாக இருக்கலாம், ஆனால் விரும்பிய விளைவை உருவாக்க மற்றொரு நபருக்கு அதே மருந்து அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ தேவைப்படலாம். இது ஒப்பீட்டு சத்தியம் அல்ல, ஆனால் சத்தியம் அதன் பொருளுடன் எவ்வாறு பொருந்த வேண்டும் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டு. ஒரு நோயாளி ஒரு குறிப்பிட்ட மருந்தின் பொருத்தமற்ற அளவைக் கொடுக்குமாறு மருத்துவர் கோருவது அல்லது அவர்களின்

குறிப்பிட்ட நோய்க்கு ஏதேனும் மருந்து செய்யும் என்று கூறுவது தவறானது (மற்றும் ஆபத்தானது).

சுருக்கமாகச் சொன்னால், சத்தியத்தை அப்படியே சொல்வது; இது காரியங்கள் உண்மையில் வழி, மற்றும் வேறு எந்த கண்ணோட்டமும் தவறானது. மெய்யியலின் அடிப்படைக் கொள்கையானது உண்மைக்கும் தவறுக்கும் இடையே பகுத்தறிவது அல்லது தாமஸ் அக்யூனாஸ் கவனித்தது போல், "வேறுபாடுகளை உருவாக்குவது தத்துவஞானியின் பணியாகும்."

சத்தியத்துக்கான சவால்கள்

அக்யூனாஸின் வார்த்தைகள் இன்று மிகவும் பிரபலமாக இல்லை. சார்பியல்வாதத்தின் பின்நவீனத்துவ சகாப்தத்தில் வேறுபாடுகளை உருவாக்குவது நாகரீகமாக இல்லை. "இது உண்மை" என்று சொல்லாமல், "அதனால் அது பொய்" என்று கூறுவது இன்று ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது. விசுவாசம் மற்றும் மதம் தொடர்பான விஷயங்களில் இது குறிப்பாக கவனிக்கத்தக்கது, அங்கு ஒவ்வொரு நம்பிக்கை அமைப்பும் உண்மை சம்பந்தப்பட்ட சம நிலையில் இருக்க வேண்டும்.

சத்தியத்தின் கருத்தை சவால் செய்யும் பல தத்துவங்கள் மற்றும் உலகக் கண்ணோட்டங்கள் உள்ளன, இருப்பினும்,

ஒவ்வொன்றையும் விமர்சன ரீதியாக ஆராயும்போது அது இயற்கையில் தன்னைத்தானே தோற்கடிப்பதாக மாறிவிடும்.

சார்பியல் தத்துவம் எல்லா சத்தியத்தையும் ஒப்பிடத்தக்கது என்றும் முழுமையான சத்தியம் என்று எதுவும் இல்லை என்றும் கூறுகிறது. ஆனால் ஒருவர் கேட்க வேண்டும்: "எல்லா சத்தியங்களும் ஒப்பீடானது" என்ற கூற்று ஒப்பீட்டு சத்தியமா அல்லது முழுமையான சத்தியமா? இது ஒரு ஒப்பீட்டு சத்தியம் என்றால், அது உண்மையில் அர்த்தமற்றது; அது எப்போது, எங்கு பொருந்தும் என்பதை நாம் எப்படி அறிவது? இது ஒரு முழுமையான சத்தியம் என்றால், முழுமையான சத்தியம் உள்ளது. மேலும், சார்பியல்வாதி தனது சொந்த நிலைப்பாட்டைக் காட்டிக்கொடுக்கிறார், அவர் முழுமைவாதியின் நிலைப்பாடு தவறு என்று கூறும்போது - முழுமையான சத்தியம் உள்ளது என்று கூறுபவர்களும் ஏன் சரியாக இருக்க முடியாது? சாராம்சத்தில், "சத்தியம் இல்லை" என்று சார்பியல்வாதி கூறும்போது, அவரை நம்ப வேண்டாம் என்று அவர் உங்களிடம் கேட்கிறார், மேலும் அவரது ஆலோசனையைப் பின்பற்றுவதே சிறந்த விஷயம்.

சந்தேகத்தின் தத்துவத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் எல்லா உண்மையையும் சந்தேகிக்கிறார்கள். ஆனால் சந்தேகம்

சந்தேகத்தின் சந்தேகம்; அவர் தனது சொந்த சத்தியத்தின் கூற்றை சந்தேகிக்கிறாரா? அப்படியானால், ஏன் சந்தேகத்திற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும்? இல்லையென்றால், குறைந்தபட்சம் ஒரு விஷயத்தையாவது (வேறுவிதமாகக் கூறினால், முழுமையான சத்தியம் உள்ளது) - சந்தேகம், முரண்பாடாக, அந்த விஷயத்தில் முழுமையான சத்தியமாக மாறும். உன்னால் உண்மையை அறிய முடியாது என்று அஞ்ஞானி கூறுகிறார். ஆயினும்கூட, மனப்போக்கு தன்னைத்தானே தோற்கடிக்கிறது, ஏனென்றால் அது குறைந்தபட்சம் ஒரு உண்மையையாவது அறிந்திருப்பதாகக் கூறுகிறது: நீங்கள் உண்மையை அறிய முடியாது.

பின்நவீனத்துவத்தின் சீடர்கள் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட உண்மையையும் உறுதிப்படுத்தவில்லை. பின்நவீனத்துவத்தின் புரவலர் துறவியான ஃபிரடெரிக் நீட்சே சத்தியத்தை இப்படி விவரித்தார்: "அப்படியானால் சத்தியம் என்ன? உருவகங்கள், பெயர்ச்சொற்கள் மற்றும் மானுடவியல்களின் நடமாடும் படைகள் ... சத்தியங்கள் மாயைகள் ... நாணயங்கள் தங்கள் படங்களை இழந்து இப்போது உலோகமாக மட்டுமே முக்கியம், இனி நாணயங்களாக இல்லை." முரண்பாடாக, பின்நவீனத்துவவாதி இப்போது "வெறும் உலோகமாக" இருக்கும் நாணயங்களை கையில் வைத்திருந்தாலும், அவர்

குறைந்தபட்சம் ஒரு முழுமையான சத்தியத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார்: எந்த சத்தியமும் உறுதிப்படுத்தப்படக்கூடாது என்ற சத்தியம். மற்ற உலகக் கண்ணோட்டங்களைப் போலவே, பின்நவீனத்துவமும் தன்னைத்தானே தோற்கடித்துக்கொள்வது மற்றும் அதன் சொந்தக் கோரிக்கையின் கீழ் நிற்க முடியாது.

ஒரு பிரபலமான உலகக் கண்ணோட்டம் பன்மைத்துவம் ஆகும், இது அனைத்து சத்தியம் கூற்றுகளும் சமமாக செல்லுபடியாகும் என்று கூறுகிறது. நிச்சயமாக, இது சாத்தியமற்றது. இரண்டு கூற்றுகள் - ஒரு பெண் இப்போது கர்ப்பமாக இருப்பதாகவும், அவள் இப்போது கர்ப்பமாக இல்லை என்று கூறுவது - இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் உண்மையாக இருக்க முடியுமா? பன்மைத்துவம் முரண்பாடற்ற விதியின் காலடியில் அவிழ்கிறது, இது ஒன்று "ஏ" மற்றும் "அல்லாத" இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் மற்றும் ஒரே அர்த்தத்தில் இருக்க முடியாது என்று கூறுகிறது. ஒரு தத்துவஞானி கேலி செய்ததைப் போல, முரண்பாடற்ற சட்டம் உண்மையல்ல என்று நம்பும் எவரும் (இயல்புநிலையாக, பன்மைத்துவம் உண்மைதான்) அடிக்கப்படுவதும் எரிப்பதும் ஒன்றல்ல என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளும் வரை அடித்து எரிக்கப்பட வேண்டும். அடித்து எரிக்கப்படும். மேலும்,

பன்மைத்துவம் அது உண்மை என்றும் அதற்கு எதிரான எதுவும் தவறானது என்றும் கூறுகிறது, இது அதன் சொந்த அடிப்படைக் கொள்கையை மறுக்கும் கூற்றாகும்.

பன்மைத்துவத்தின் பின்னால் உள்ள ஆவி சகிப்புத்தன்மையின் திறந்த ஆயுத அணுகுமுறையாகும். எவ்வாறாயினும், பன்மைத்துவமானது ஒவ்வொருவருக்கும் சமமான மதிப்பைக் கொண்டிருப்பதைக் குழப்புகிறது மற்றும் ஒவ்வொரு உண்மைக் கூற்றும் சமமாக செல்லுபடியாகும். இன்னும் எளிமையாக, எல்லா மக்களும் சமமாக இருக்கலாம், ஆனால் எல்லா உண்மை கூற்றுகளும் இல்லை. கருத்துக்கும் உண்மைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் பன்மைத்துவம் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிறது, ஒரு வேறுபாடு மோர்டிமர் அடலர் குறிப்பிடுகிறது: "சத்தியத்தின் காரியங்களுக்குப் பதிலாக ரசனைக்குரிய விஷயங்களில் மட்டுமே பன்மைத்துவம் விரும்பத்தக்கது மற்றும் பொறுத்துக்கொள்ளக்கூடியது."

சத்தியத்தின் தாக்குதல் இயல்பு

சத்தியத்தின் கருத்து தவறாக இருந்தால், அது பொதுவாக பின்வரும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காரணங்களுக்காக இருக்கலாம்:

நம்பிக்கை மற்றும் மதம் தொடர்பான விஷயங்களில் முழுமையான சத்தியம் இருப்பதாகக் கூறும் எவருக்கும் எதிரான ஒரு பொதுவான புகார் என்னவென்றால், அத்தகைய நிலைப்பாடு "குறுகிய மனது" ஆகும். இருப்பினும், இயற்கையால், சத்தியம் குறுகியது என்பதை விமர்சகர் புரிந்து கொள்ளத் தவறிவிட்டார். $2 + 2$ என்பது 4-க்கு மட்டுமே சமம் என்ற நம்பிக்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு கணித ஆசிரியர் குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டவரா?

சத்தியத்துக்கு மற்றொரு ஆட்சேபனை என்னவென்றால், ஒருவரைச் சரியென்றும் மற்றொருவரைத் தவறு என்றும் கூறுவது அகங்காரம். இருப்பினும், கணிதத்துடன் மேற்கூறிய உதாரணத்திற்குத் திரும்பினால், கணிதப் பிரச்சினைக்கு ஒரே ஒரு சரியான பதிலை மட்டும் ஒரு கணித ஆசிரியர் வலியுறுத்துவது திமிர்த்தனமா? அல்லது பூட்டிய கதவை ஒரே ஒரு சாவிதான் திறக்கும் என்று பூட்டு போடுபவர் சொல்வது திமிரா?

நம்பிக்கை மற்றும் மதம் தொடர்பான விஷயங்களில் முழுமையான சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களுக்கு எதிரான மூன்றாவது குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், அத்தகைய நிலை மக்களை உள்ளடக்கியதாக இல்லாமல், மக்களை

விலக்குகிறது. ஆனால் அத்தகைய புகார் சத்தியம், இயற்கையால், அதன் எதிர்மாறான தன்மையை விலக்குகிறது என்பதை புரிந்து கொள்ளத் தவறிவிட்டது. 4 தவிர மற்ற அனைத்து பதில்களும் $2 + 2$ உண்மையில் சமமான சத்தியத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளன.

சத்தியத்துக்கு எதிரான மற்றொரு எதிர்ப்பு என்னவென்றால், ஒருவரிடம் சத்தியத்தைக் கூறுவது புண்படுத்தும் மற்றும் பிளவுபடுத்துவதாகும். மாறாக, விமர்சகர் வாதிடுகிறார், முக்கியமானது எல்லாம் நேர்மை. இந்த நிலைப்பாட்டின் சிக்கல் என்னவென்றால், உண்மை நேர்மை, நம்பிக்கை மற்றும் ஆசை ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபடுகிறது. தவறான சாவி ஒரு கதவுக்கு பொருந்தும் என்று ஒருவர் எவ்வளவு உண்மையாக நம்புகிறார் என்பது முக்கியமல்ல; சாவி இன்னும் உள்ளே போகாது, பூட்டு திறக்கப்படாது. சத்தியமும் நேர்மையால் பாதிக்கப்படாது. விஷப் பாட்டிலை எடுத்து, அது எலுமிச்சைப் பழம் என்று உண்மையாக நம்பும் ஒருவர், விஷத்தின் துரதிர்ஷ்டவசமான விளைவுகளை இன்னும் அனுபவிப்பார். இறுதியாக, சத்தியம் ஆசைக்கு எட்டாதது. ஒரு நபர் தனது காரில் எரிவாயு தீர்ந்துவிடவில்லை என்று கடுமையாக ஆசைப்படலாம், ஆனால் கேஜ் டேங்க் காலியாக இருப்பதாகவும், கார் அதிக தூரம் ஓடாது என்றும் சொன்னால்,

உலகில் எந்த ஆசையும் அதிசயமாக காரை தொடர்ந்து செல்ல வைக்காது.

முழுமையான சத்தியம் இருப்பதாக சிலர் ஒப்புக்கொள்வார்கள், ஆனால் அத்தகைய நிலைப்பாடு அறிவியல் பகுதியில் மட்டுமே செல்லுபடியாகும் என்றும் நம்பிக்கை மற்றும் மத விஷயங்களில் அல்ல என்றும் கூறுகின்றனர். இது லாஜிக்கல் பாசிடிவிசம் எனப்படும் தத்துவம், இது டேவிட் ஹியூம் மற்றும் ஏ.ஜே. ஐயர் போன்ற தத்துவவாதிகளால் பிரபலப்படுத்தப்பட்டது. சாராம்சத்தில், உண்மைக் கூற்றுகள் (1) கற்பித்தல் (உதாரணமாக, அனைத்து இளங்கலைகளும் திருமணமாகாத ஆண்கள்) அல்லது அனுபவ ரீதியாக சரிபார்க்கக்கூடியவை (அதாவது, அறிவியலின் மூலம் சோதிக்கக்கூடியவை) இருக்க வேண்டும் என்று அத்தகைய நபர்கள் கூறுகின்றனர். லாஜிக்கல் பாசிடிவிஸ்ட்களுக்கு, தேவனைப் பற்றி பேசுவது எல்லாம் முட்டாள்தனம்.

அறிவியலால் மட்டுமே உண்மைக் கூற்றுகளை அடையாளம் காணத் தவறிவிட முடியும் என்ற கருத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள், விஞ்ஞானம் பலமற்ற சத்தியத்தின் பல பகுதிகள் உள்ளன. உதாரணத்திற்கு:

- கணிதம் மற்றும் தர்க்கத்தின் துறைகளை அறிவியல் நிரூபிக்க முடியாது, ஏனெனில் அது அவற்றை முன்வைக்கிறது.
- என்னுடைய மனதைத் தவிர மற்ற மனங்கள் உள்ளன போன்ற மனோதத்துவ உண்மைகளை விஞ்ஞானம் நிரூபிக்க முடியாது.
- அறநெறிகள் மற்றும் நெறிமுறைகள் ஆகிய பகுதிகளில் அறிவியலால் சத்தியத்தை வழங்க முடியவில்லை. உதாரணமாக, நாஜிக்கள் தீயவர்கள் என்பதை நிரூபிக்க நீங்கள் அறிவியலைப் பயன்படுத்த முடியாது.
- சூரிய உதயத்தின் அழகு போன்ற அழகியல் நிலைகள் பற்றிய சத்தியங்களை அறிவியல் கூற இயலாது.
- கடைசியாக, "அறிவியல் மட்டுமே புறநிலை சத்தியத்துக்கான ஒரே ஆதாரம்" என்று யாராவது கூறும்போது, அவர்கள் ஒரு தத்துவக் கூற்றை மட்டுமே முன்வைத்துள்ளனர் - இது அறிவியலால் சோதிக்க முடியாது.

மேலும் அறநெறிப் பகுதியில் முழுமையான சத்தியம் பொருந்தாது என்று சொல்பவர்களும் உண்டு. ஆயினும்கூட, "ஒரு அப்பாவி குழந்தையை சித்திரவதை செய்து கொலை செய்வது தார்மீகமா?" என்ற கேள்விக்கான பதில். முழுமையான மற்றும் உலகளாவிய பதில்: இல்லை

சத்தியம் ஏன் முக்கியம்

வாழ்க்கையின் அனைத்து பகுதிகளிலும் (நம்பிக்கை மற்றும் மதம் உட்பட) முழுமையான சத்தியத்தின் கருத்தை புரிந்துகொள்வது மற்றும் தழுவுவது ஏன் மிகவும் முக்கியமானது? ஏனெனில் வாழ்க்கை தவறாக இருப்பதற்கான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. ஒருவருக்கு தவறான அளவு மருந்தைக் கொடுப்பது அவர்களைக் கொன்றுவிடும்; ஒரு முதலீட்டு மேலாளர் தவறான பண முடிவுகளை எடுப்பது ஒரு குடும்பத்தை ஏழ்மையாக்கும்; தவறான விமானத்தில் ஏறுவது நீங்கள் செல்ல விரும்பாத இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்; மற்றும் ஒரு துரோக திருமண துணையுடன் கையாள்வது ஒரு குடும்பத்தின் அழிவையும், சாத்தியமான நோயையும் விளைவிக்கலாம்.

கிறிஸ்தவ அப்போலோஜிஸ்ட் ரவி சகரியாஸ் கூறுவது போல், "உண்மை என்னவென்றால், சத்தியம் முக்கியமானது - குறிப்பாக நீங்கள் ஒரு பொய்யைப் பெறும்போது." நம்பிக்கை மற்றும் மதம் என்ற பகுதியை விட இது வேறு எங்கும் முக்கியமானது அல்ல. நித்தியம் என்பது தவறாக இருக்க நீண்ட காலமாகும்.

தேவனும் சத்தியமும்

இயேசுவின் ஆறு சோதனைகளின் போது, உண்மைக்கும் (நீதிக்கும்) பொய்க்கும் (அநீதிக்கும்) உள்ள வேறுபாடு தவறில்லை. ஒவ்வொரு செயலும் பொய்யில் மூழ்கியவர்களால் நியாயந்தீர்க்கப்படும் சத்தியமாகிய இயேசு அங்கே நின்றார். யூத தலைவர்கள் ஒரு பிரதிவாதியை தவறான தண்டனையிலிருந்து பாதுகாக்க வடிவமைக்கப்பட்ட கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு சட்டத்தையும் மீறினார்கள். அவர்கள் இயேசுவை குற்றஞ்சாட்டக்கூடிய எந்த சாட்சியத்தையும் கண்டுபிடிக்க தீவிரமாக உழைத்தார்கள், மேலும் அவர்களின் விரக்தியில், பொய்யர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட தவறான ஆதாரங்களுக்கு அவர்கள் திரும்பினார்கள். ஆனால் அதுவும் அவர்களின் இலக்கை அடைய உதவவில்லை. எனவே அவர்கள் மற்றொரு சட்டத்தை மீறி, இயேசுவைக் கட்டாயப்படுத்தினர்.

பிலாத்துவின் முன் ஒருமுறை, யூதத் தலைவர்கள் மீண்டும் பொய் சொன்னார்கள். அவர்கள் இயேசுவை அவதூறாகக் குற்றம் சாட்டினார்கள், ஆனால் இயேசுவைக் கொல்ல பிலாத்துவைத் தூண்டுவதற்கு அது போதாது என்று அவர்கள் அறிந்ததால், இயேசு இராயனுக்கு சவால் விடுவதாகவும், வரி செலுத்த வேண்டாம் என்று கூட்டத்தை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் ரோமச் சட்டத்தை மீறுவதாகவும் அவர்கள் கூறினர். பிலாத்து

அவர்களின் மேலோட்டமான ஏமாற்றத்தை விரைவாகக் கண்டுபிடித்தார், மேலும் அவர் ஒருபோதும் குற்றச்சாட்டைக் குறிப்பிடவில்லை.

நீதிமானாகிய இயேசு அநீதியானவர்களால் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டார். சோகமான சத்தியம் என்னவென்றால், பிந்தையவர் எப்போதும் முந்தையவர்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். அதனால்தான் காயின் ஆபேலைக் கொன்றான். உண்மைக்கும் நீதிக்கும், பொய்க்கும் அநீதிக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள பல எடுத்துக்காட்டுகளால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது:

- இதனாலேயே, அவர்கள் பொய்யானதை நம்பும்படியாக, அவர்கள் பொய்யானதை நம்பும்படி, ஒரு ஏமாற்றும் செல்வாக்கை தேவன் அவர்கள் மீது அனுப்புவார்; , வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

- “சத்தியத்தை அநியாயத்தினாலே அடக்கிவைக்கிற மனுஷருடைய எல்லாவித அவபக்திக்கும் அநியாயத்துக்கும் விரோதமாய், தேவகோபம் வானத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது” (ரோமர் 1:18, வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

• “தேவன் அவனவனுடைய கிரியைகளுக்குத்தக்கதாய் அவனவனுக்குப் பலனளிப்பார். சோர்ந்துபோகாமல் நற்கிரியைகளைச் செய்து, மகிமையையும் கனத்தையும் அழியாமையையும் தேடுகிறவர்களுக்கு நித்தியஜீவனை அளிப்பார். சண்டைக்காரராயிருந்து, சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல், அநியாயத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறவர்களுக்கோ உக்கிரகோபாக்கினை வரும்” (ரோமர் 2:6-8, வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

• “அன்பு அயோக்கியமானதைச் செய்யாது, தற்பொழிவை நாடாது, சினமடையாது, தீங்கு நினையாது, அநியாயத்தில் சந்தோஷப்படாமல், சத்தியத்தில் சந்தோஷப்படும்” (1 கொரிந்தியர் 13:5-6, வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

முடிவுரை

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு பொந்தியு பிலாத்து கேட்ட கேள்வி முற்றிலும் துல்லியமாக இருக்க மீண்டும் எழுதப்பட வேண்டும். ரோம ஆளுநரின் கருத்து “சத்தியம் என்றால் என்ன?” பல விஷயங்களில் சத்தியம் இருக்கலாம், ஆனால் ஒன்று மட்டுமே உண்மையாக இருக்க முடியும் என்ற உண்மையைப் புறக்கணிக்கிறது. சத்தியம் எங்கிருந்தோ தோன்ற வேண்டும்.

அப்பட்டமான உண்மை என்னவென்றால், பிலாத்து கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த அதிகாலையில் அனைத்து உண்மைகளின் தோற்றத்தை நேரடியாகப் பார்த்தார். கைது செய்யப்பட்டு ஆளுநரிடம் கொண்டு வரப்படுவதற்கு சற்று முன்பு, இயேசு "நானே சத்தியம்" (யோவான் 14:6) என்ற எளிய அறிக்கையை செய்தார், இது நம்பமுடியாத ஒரு அறிக்கையாகும். வெறும் மனிதன் எப்படி சத்தியமாக இருக்க முடியும்? அவர் ஒரு மனிதனை விட அதிகமாக இருந்தாலொழிய, அவர் இருக்க முடியாது, அதுதான் அவர் கூறியது. உண்மை என்னவென்றால், இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தபோது அவருடைய கூற்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டது (ரோமர் 1:4).

பாரிஸில் வசித்த ஒரு மனிதனைப் பற்றிய ஒரு கதை உள்ளது, அவர் நாட்டிலிருந்து ஒரு அந்நியரைப் பார்க்க வந்தார். அந்நியருக்கு பாரிஸின் மகத்துவத்தைக் காட்ட விரும்பிய அவர், சிறந்த கலையைக் காண அவரை லூவ்ருக்கு அழைத்துச் சென்றார், பின்னர் ஒரு சிறந்த சிம்பொனி ஆர்கெஸ்ட்ரா நாடகத்தைக் கேட்க ஒரு கம்பீரமான சிம்பொனி மண்டபத்தில் ஒரு கச்சேரிக்கு அழைத்துச் சென்றார். நாளின் முடிவில், அந்த நாட்டைச் சேர்ந்த அந்நியன் தனக்கு குறிப்பாக கலை அல்லது இசை

பிடிக்கவில்லை என்று கருத்து தெரிவித்தார். அதற்கு அவரது புரவலன், "அவர்கள் விசாரணையில் இல்லை, நீங்கள் தான்" என்று பதிலளித்தார். பிலாத்துவும் யூதத் தலைவர்களும் தாங்கள் கிறிஸ்துவை நியாயந்தீர்ப்பதாக நினைத்தார்கள், உண்மையில் அவர்கள்தான் நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள். மேலும், அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டவர் உண்மையில் ஒரு நாள் அவர்களின் நீதிபதியாக பணியாற்றுவார், அநீதியில் சத்தியத்தை அடக்குபவர்கள் அனைவருக்கும் அவர் செய்வார்.

பிலாத்து சத்தியத்தைப் பற்றிய அறிவை ஒருபோதும் பெறவில்லை. வரலாற்றாசிரியரும் சிசரியாவின் பிஷப்புமான யூசிபியஸ், கலிகுலா பேரரசரின் ஆட்சியின் போது பிலாத்து இறுதியில் தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்ற உண்மையைப் பதிவு செய்கிறார் - இது ஒரு சோகமான முடிவு மற்றும் சத்தியத்தைப் புறக்கணிப்பது எப்போதும் விரும்பத்தகாத விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்பதை அனைவருக்கும் நினைவூட்டுகிறது.

மூலம் / Source: <https://www.gotquestions.org/Tamil/Tamil-what-is-truth.html> | English: <https://www.gotquestions.org/what-is-truth.html>

www.GotQuestions.org · <https://www.gotquestions.org/Tamil> · © Copyright Got Questions Ministries · questions@gotquestions.org